

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

جمعی از کمونیست های انقلابی – ایران

۰۹ جولای ۲۰۲۴

اهداف جمهوری اسلامی از برگزیدن پزشکيان به عنوان رئيس جمهور

قدرت حاکمه در این دوره از مضحکه انتخابات ریاست جمهوری اش اهداف معینی را دنبال کرده است. جمهوری اسلامی با توجه به مبارزات مردم و به خصوص خیزش ژینا و پس لرزه های آن به ویژه ادامه مقاومت زنان مشروعیت خود را بشدت از دست داده و علی رغم سرکوب های شدید احتمال این که اعتراضات و خیزش ها را کنترل و یا مدیریت کند از دست داده است و این مسأله سران حکومت را به وحشت انداخته است. بنابراین سخت در تلاش بوده اند تا با کشاندن مردم به پای صندوق های رأی مقداری هم که شده برای رژیم شان مشروعیت بخرند. از طرف دیگر قصد رژیم این بود که به صفوف پراکنده و پرتضاد و جناح ها و باندهای کنار گذاشته شده اش سرو سامانی دهد. این پراکندگی و تفرقه در میان صفوفش با انتصاب رئیسی به مثابه رئیس جمهور و هدف یک دست کردن رژیم در راستای خط خامنه ای بشدت حاد شده بود. یک دست شدنی که مفتضحانه به شکست انجامید و این شکست مفتضحانه باید پوشانده می شد. جمهوری اسلامی به این نتیجه رسید که با در نظر گرفتن کلیه تضادهای حاد در عرصه داخلی و همچنین تضادهای بین المللی، مناسب ترین فرد در این دوره حساس برای سرکوب هرگونه صدای انقلابی و در عین حال اعمال خط خامنه ای جهت بقای نظام در برگزیدن پزشکيان به مثابه رئیس جمهور است. جمهوری اسلامی برای کشاندن بخشهایی از مردم به پای صندوقهای رأی به هر حيله و تزویری پناه برد، اما نتوانست در میان اکثریت مردم ضد نظام که به خصوص از دیماه ۹۶ بسیار گسترده تر شده است و با خیزش ژینا به اوج رسیده شکافی ایجاد کند.

پزشکيان اینبار برای فریب مردم "ماسک" "اصلاح طلبی" بر چهره زده است و بخشی از برنامه خود را اصلاح برخی آزادیهای سیاسی و اجتماعی قرار داده است. اما خیلی سریع خود را لو می دهد وقتی که می گوید «با اطاعت از نظرات و توصیه های رهبری!» پزشکيان از ۴۵ سال پیش نقش خود را در سرکوب خونین زنان و اعمال حجاب اجباری و سرکوب و بستن دانشگاه ها تحت نام «انقلاب فرهنگی» ارتجاعی و... ثابت نموده است. او رسماً اعلام کرده که «نه تنها رهبری (خامنه ای) را قبول دارد بلکه اصلاً ذوب اوست». او همچنین گفته است اگر رهبر نبود «اسم من به این راحتی از صندوق رأی در نمی آمد!» بی دلیل نیست که بعد از هزاران میلیارد تومان هزینه این مضحکه انتخاباتی از جیب مردم، روزنامه کیهان اعلام نمود که این «نه پیروزی مردم، بلکه پیروزی نظام است». پزشکيان نه برای اصلاح برخی آزادی های سیاسی و اجتماعی بلکه به دلیل کشاندن مردم به پای صندوق های رأی بود که علم شد. ارتجاع کاملاً آگاه است که هر رأی به «مشروعیت» رژیم بر سرکوب و کشتار می افزاید. دستگاههای سرکوب رژیم

در میان دو دور از مضحکه انتخابات حکم اعدام شریفه محمدی زن مبارز و فعال کارگری را صادر می کند هشت تن از مخالفان مبارز را به بغی متهم می کند اینها، بیانگر تداوم برنامه سرکوب خشن تر ارتجاع است. آنها می خواهند با بازی گرفتن جناح به اصطلاح "اصلاح طلبان" و تئوریزه کنندگان سیاستهای "صبر و انتظار" با هدف دست شستن از سرنگونی کل نظام به طرق مختلف، در صفوف مردم شکاف و تردید ایجاد نمایند. اما تمامی تلاشهای آنها اساساً برای کنترل و سرکوب مؤثرتر است. تضادهای بین مردم و جمهوری اسلامی به گونه ای تشدید یافته است که رژیم را مجبور نموده تا مناسبات خود با ارتجاع منطقه ای و امپریالیستهای غربی با دادن امتیازات بیشتر به گونه ای تنظیم کند که بتواند به روی سرکوب انقلاب در ایران تمرکز بیشتری دهد.

به همین دلیل در این دور سیرک انتخاباتی برای جمهوری اسلامی، تشنج زدانی با غرب و حل اختلافات با قدرتهای منطقه ای و مسائلی همچون برداشتن تحریم ها، حل برنامه هسته ای، ایجاد شرایط برای سرمایه گذاریهای خارجی و داخلی به همراه سخن در باره حل مشکلات اجتماعی مطرح بوده است. چرا که ارتجاع حاکم جهت غلبه بر تضادهای داخلی نیاز به کمکهای امپریالیستها، به ویژه غربی ها دارد. به طور مثال تلاش جهت توافق بر روی موضوع برنامه اتومی و از این طریق برداشتن بخش مهمی از تحریم ها و آزاد سازی نقدینگی های بلوکه شده در چندین کشور، آزاد شدن مبادلات بانکی و تجارت به ویژه فروش نفت و گاز، تثبیت نسبی قیمت دالر و کنترل تورم نجومی بوده است.

اما این هدف جمهوری اسلامی با تضادهای مهمی روبه روست. اول این که دستیابی به توافقات با غرب، به ویژه امریکا نمی تواند بدون حل مسائل سیاسی - ستراتیژیک که در رأس آنها رابطه جمهوری اسلامی با روسیه و چین می باشد، صورت پذیرد. امپریالیستهای غربی بدون دریافت تضمینات لازم و ستراتیژیک به حل اختلافات ما بین اقدام نخواهند کرد. از طرف دیگر نزدیک بودن انتخابات در امریکا و تحولات در سیاستهای آنها می تواند محاسبات جمهوری اسلامی را نیز به هم ریزد. همچنین مسکو قبل از انتصاب پزشکیان به تهران هشدار داده بود که «اجازه ندهید کسی رئیس جمهور شود که وسوسه معامله با امریکا را دارد» و خامنه ای نیز علناً اعلام کرد که «تعویض ریاست جمهوری نمی تواند دوستی ستراتیژیک ما را خدشه دار کند». در واقع جمهوری اسلامی در برزخی گیر کرده است که نمی تواند از آن بیرون بیاید. به عبارت دیگر در بر همان پاشنه خواهد چرخید حتی در زمینه هائی از جمله استثمار کارگران و همچنین سیاست فشار بر مهاجران افغان که بخشی از طبقه کارگر ایران هستند را بیشتر خواهد کرد و تغییرات مختصر و صوری که رژیم در تصور دارد و یا به صورت مستقیم و غیر مستقیم قولش را می دهد، هرگز جنبه عملی به خود نخواهد گرفت. رژیمی که مشروعیت خود را در میان مردم از دست داده راه نجات خود را در در یوزگی و گدائی از امپریالیستها جست و جو می کند تا شاید از تورم نزدیک به ۶۰ درصدی کاسته و با برخی از مانورهای سیاسی - اجتماعی، از سرعت تنگ تر شدن حلقه محاصره بکاهد. اما این گدائی عاجزانه یک نظام وابسته به امپریالیسم در دوره ای صورت می گیرد که کل نظام امپریالیستی و قطب بندیهای آن با بحرانهای عمیق و ستراتیژیک مواجه گشته است. بحرانهای ستراتیژیک و تدارکات برای جنگهای کیفیاً بزرگتر و ویرانگرتر و احتمال جنگ جهانی دیگری توسط امپریالیستها سایه شوم خود را بر بالای سر موجودیت بشریت افکنده است. چنین اوضاعی تأثیرات خود را بر صف بندیهای درونی و جناح بندیهای ارتجاع خواهد گذارد.

خلاصه کلام این که پارامترهای بسیاری در اوضاع بسیار سیال با پتانسیل تغییرات ناگهانی در حال کشمکش و جدال با یکدیگر اند و هر لحظه می توانند منفجر شده و برنامه های ارتجاع اسلامی را دود هوا کرده و آن را ضربه پذیرتر نمایند. اما واقعیت انکار ناپذیر این است که خشم انباشته دهها میلیون با گرد بادهای ایجاد شده توسط شرایط عینی باز هم شعله ور خواهد شد. برای استفاده از فرصت هائی که در راهند، برای انقلابی که در خدمت به منافع توده های مردم

باشد و بتواند جمهوری اسلامی و طبقه حاکمه ارتجاعی را به گونه ای انقلابی سرنگون کند، فراهم نمودن ابزارهای انقلابی ضروری اند. مهمترین چنین ابزاری ساختن یک حزب کمونیست انقلابی به مثابه ستاد رهبری کننده انقلاب است. حزبی که حلقه کلیدی برای یک انقلاب پیروزمند است و تدارک آن هم اکنون باید آغاز شود.

جمعی از کمونیست های انقلابی - ایران

۱۷ تیرماه - سرطان- ۱۴۰۳